

**Til
Kulturdepartementet**

Hamar bispedømmeråd

Prosten i Sør-Østerdal prosti

HØRINGSUTTALELSE TIL «Staten og den norske kirke – et tydelig skille».

Menighetsrådene i Engerdal prestegjeld; Engerdal-, Drevsjø-, Søre Elvdal-, Sømådalen- og Elgå menighetsråd ønsker ikke et tydelig skille mellom stat og kirke. Vi ønsker en Folkekirke som er grunnlovfestet og får direkte støtte fra Staten, slik den gjør i dag.

Vi er svært kritisk til at landets folkekirke skal likestilles med andre trossamfunn, fordi folkekirka har en tung og bred oppslutning over hele landet. Den norske folkekirke har en historie, identitet og kultur som inkluderer alle som er døpte, konfirmerte, vigde og døde. Det gjelder over 85% av befolkningen. Den norske folkekirka betyr også veldig mye for den norske befolkningen som symbolbærer, støtte og identitet når folket rammes av kriser – som 22.juli. Når lokalsamfunn opplever naturkatastrofer, ulykker ol. er kirken et felles forankringssted. Kirken tar også imot falne fra krig og gir dem en verdig begravelsesseremoni. Våre høytider med markering av jul, påske, 17.mai – frigjøringsdag mm. er også djupt forankra i det norske folket og i kirken. Dette er noen eksempler på Norges egenart og særpreget som har gått igjen gjennom generasjoner og har blitt tradisjonsbærere.

Vi ønsker ikke en kirke der hver enkelt skal betale medlemsavgift. En betalingskirke vil bryte med den tilhørigheten alle har i dag som er døpt og dermed er automatiske medlemmer. Ved dagens ordning blir alle likestilt og er likeverdige medlemmer. Dette er folkekirkas styrke og kvalitetsmerke. Derfor stiller bygdefolket opp til dugnad og hegner om kirka si, kirkegården og virksomheten i kirka. Derfor er det «vår kirke» som folket selv tar ansvaret for og preger ut ifra stedets tradisjoner, kultur og egenart. Dagens ordning med

frivillige medlemmer til menighetsråd, motiverer folks tilhørighet og status i kirka.

Den norske folkekirke må derfor aldri bli noen forening med medlemsavgift. Styrende myndigheter må til enhver tid respektere den norske kirkes omfang, betydning og særpreg; der de dømte er fullverdige medlemmer.

Vi ønsker fortsatt selvstendige menighetsråd i hver bygd der vi har kirker og kirkegårder, som gjennom et fellesråd samarbeider med kommunen med forskjellige tjenesteytelser. Kommunen og Staten sitter med viktig kompetanse, administrativ og økonomisk tyngde som kirka er helt avhengig av.

Dagens ordning med lokal menighetsråd og fellesråd som samarbeider med kommunen, gir og sikrer folket et fullverdig kirkelig tilbud; dåp, trosopplæring, konfirmasjon, vielser, begravelser og gudstjenester.

Kirka har mange offentlige funksjoner som blir ivaretatt gjennom det nære samarbeidet som er mellom kirke – stat/kommune; det gjelder Statens pensjonskasse, Opplysningsvesenets fond, kriseteam i kommunene og samarbeid/kontakt med institusjoner som helse, skole, politi og NAV - for å nevne noen felt.

Sammenslåing av menigheter/fellesråd til større enheter vil svekke de daglige og nødvendige tjenester, fordi dagens lokale struktur er både effektiv, «kortreist» og tilpasset kultur og tradisjoner. Da blir kirka nær, trygg, forståelig og en god møteplass for folket.

Dagens ordning der presten har faglig arbeidsgiverlinje gjennom prost og biskop, fungerer veldig bra.

Kirka tilhører folket – og folket er den viktigste ressursen for kirka. Kirkas plass i Norge er sentral og alt for viktig til å bli «degradert» til et enkelt trossamfunn.

**Menighetsrådene i Engerdal, Drevsjø, Søre Elvdal, Sømådalen og Elgå
Engerdal kirkelige Fellesråd,
Sør-Østerdal prosti i Hamar Bispedømme**

Engerdal 7. november 2014

